

[Vivike.]

ministeriet for Grønland, og Grønlandsrådet vil være organet, der kan koordinere arbejdet, med at lægge de forskellige områder under Grønlandsministeriet ud til de andre ministeriers domæner. De penge, der anvendes her, ser jeg på på den måde, at det er penge, der i det lange løb kommer igen. Man kan ikke afvikle et ministerium ganske gratis, men når man får et ministerium mindre, bliver det dog vel billigere for landet. Jeg mener, at disse penge er givet godt ud.

Jeg er i øvrigt glad for det ærede medlem hr. Froms ord i denne omgang; vi er nu kommet frem til det rigtige tal, nemlig ikke $\frac{3}{4}$ mill. kr., men $\frac{1}{2}$ mill. kr.

Jeg vil gerne sige, at det forbavser mig lidt, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ikke kan forstå, at jeg mener, det skal bruges i valgkampen. Jeg tror — og jeg mener, jeg kender mine lus på gangen — man i valgkampen vil køre frem med dette sekretariat, disse ekstraudgifter, som regeringen vil have. Jeg havde en meget tydelig fornemmelse af, da jeg hørte det ærede medlem hr. From, at her var noget, der skulle bruges, og at befolkningen egentlig på dette område skulle vildføres.

Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. From sagde, at der i landsrådet var tale om til at begynde med, om man ikke kunne dele behandlingen af spørgsmålet om Grønlandsrådet og udsætte en del af den til landsrådets næste samling, hvilket er sket i visse tilfælde, altså vente med den afsluttende behandling til samlingen her i sommer. Det var der en del diskussion om, men dette forslag blev forkastet med 10 stemmer imod 5, og ved den endelige afstemning om Grønlandsrådet gik man enstemmigt ind for det.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde på spørgsmålet om administrationsudvalget af 1960. Forholdet var jo det, at jeg under forligsaktionen gik så vidt som til at sige — hvilket var imod, hvad jeg tidligere havde holdt fast på, nemlig at man ikke skulle spørge G-60 i denne sag — at jeg ville spørge administrationsudvalget, om sekretariatet, skulle placeres selv-

stændigt eller under departementet. Når der ikke blev noget forlig, må jeg naturligvis føle mig ganske frit stillet med hensyn til dette spørgsmål. Jeg må stadig fastholde, at vedtagelsen af dette lovforslag ikke skal udsættes, det må gennemføres nu, og jeg synes heller ikke det skal forelægges landsrådet igen i august måned.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 76 stemmer mod 48; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om forberedelse af en socialreform [af P. E. Eriksen m.fl.].

(Første behandling af forslaget (nr. XIV) findes i tidenden sp. 4690, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1121).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen gående ud på en ny affattelse af forslaget.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget til folketingsbeslutning og ændringsforslaget sættes til forhandling under ét.

Ordføreren for forslagsstillerne (P. E. Eriksen): Gennem udvalgsarbejdet vedrørende dette forslag til folketingsbeslutning, der opfordrer socialministeren til at nedsætte en kommission til forberedelse af en ny socialreform, har udvalget kunnet enes om det oplæg, som den højtærede socialminister er fremkommet med: et ændringsforslag til kommissoriet ledsaget af bemærkninger dertil. Endvidere er der i betænkningen optrykt et bilag, som indeholder ministerens forslag til kommissionens sammensætning.

[P. E. Eriksen.]

På baggrund af de udtalelser, som faldt fra ordførerne ved sagens første behandling, kunne vi vel forvente en sådan enighed, og forslagsstillerne kan kun være tilfredse med ministerens oplæg. Andre sætninger, anden ordstilling findes i kommissoriet, men de retningslinjer, som forslagsstillerne har peget på, er fulgt op. Derfor skal jeg ikke rejse nogen lang diskussion om enkeltheder i formuleringen. Det afgørende for os er, at det arbejde, vi har ønsket, nu kommer i gang.

Det organisatoriske, det administrative og det finansielle er samlet i kommissoriets 5 punkter og således, at alle spørgsmål, som kommissionen finder af betydning for den sociale struktur, kan tages op.

Det er denne gennemgribende undersøgelse, vi alle er enige om er tiltrængt, for at man kan effektivisere, forenkle og koordinere det sociale område af hensyn til de mennesker, der skal hjælpes, og til sikring af den almindelige tryghed for befolkningen i det hele taget.

Ved første behandling var der en vis mistænkliggørelse over for forslaget fra de socialistiske partiers side i retning af, at forslaget skulle være tænkt som et redskab til at forsinke og standse den sociale udbygning. I visse afsnit og sætninger både i kommissoriet og i bemærkningerne dertil kommer det igen til orde.

Jeg mener dog at have gjort det klart, også ved første behandling, at vi er rede til at behandle de forslag, som måtte komme, og som må komme, inden kommissionen er færdig med sit arbejde. Ministeren eller kommende ministre skal finde os aktive i behandlingen og positive over for forslag, der kan forbedre den sociale tryghed, uanset om det drejer sig om en ajourføring, eller det er nydannelser, der er tale om.

Det samme gælder med hensyn til de sociale ydelser. Vi har peget på, at der sikkert på det administrationsmæssige område kan finde besparelser sted, men også sagt, at disse beløb til gengæld kan sættes ind på felter, hvor der er et udækket behov. Vi har herudover klart givet udtryk for — som bl.a. mit partis formand, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, har sagt det — at det for venstre er noget helt centralt, at

den voksende almindelige velstand også skal give grundlag for en udbygning af den sociale tryghed for alle i vort samfund. Men det har altså været socialdemokratiets måde at gribe sagen an på, da befolkningens tilkendegivelser har vist både interesse og forståelse for forslaget.

At også Sygekassetidende har taget problemet frem, finder jeg såre naturligt; men jeg må nok tilføje, at min tro på dette blads upolitiske karakter har fået et grundskud — jeg kan bare henvise det høje tings medlemmer til at åbne bladets nr. 5 for maj 1964, som man har været så flink at tilstille mig. Et ensidigt referat af førstebehandlingen og en ironisk overskrift: „Socialreform — til hvad?“ Bladet om det — institutionen skal jo dækkes. Det vigtigste for os er at skabe tryghed for menneskene, ikke for institutionerne. Dette ønske deler befolkningen. Den højtærede minister og udvalget deler også ved udkastet og tilslutningen dertil dette ønske, og det kan forslagsstillerne kun sige tak for.

Forslaget er en opfordring til socialministeren til at nedsætte en kommission. Det er derfor ministerens ansvar. Hvis det havde stået til os, havde vi ikke villet foreslå helt den sammensætning, som betænkningens bilag giver udtryk for, men der er jo mulighed for at drage ministeriernes embedsmænd og yderligere sagskundskab ind i arbejdet.

Vi ledsager derfor denne kommission med ønsket om, at den fordomsfrit vil gå i gang med arbejdet, og at den må sættes i stand til at arbejde hurtigt, idet vi dog tager i betragtning, at alt må tage sin tid; og skulle det komme dertil, at formand og sekretær en tid burde hellige sig kommissionsarbejdet alene, er vi villige til at drøfte også dette problem.

Jeg anbefaler derfor forslaget med det af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse ved denne anden og sidste behandling.

Niels Mørk: Som det fremgår af betænkningen og af det, som det ærede medlem hr. P. E. Eriksen nu har sagt, er der i udvalget opnået bred enighed om det af den højtærede socialminister stillede ændringsforslag inklusive de i forslaget indeholdte bemærkninger, kommissoriet og sociallovs-

[Niels Mørk.]

kommissionens sammensætning. Derfor skal jeg — ud fra den opfattelse, at megen snak om noget, man er blevet enig om, ikke tjener noget sagligt formål — fatte mig i korthed og blot henvise til betænkningen og min tale ved første behandling. Dog vil jeg gerne sige, at vi vel nok må forudse, at der vil melde sig en del organisationer og sammenslutninger, som har tilknytning til den sociale sektor, med ønske om repræsentation i kommissionen. Jeg kunne meget vel tænke mig, at f. eks. Den almindelige danske Lægeforening, Sygehusforeningen i Danmark og andre organisationer vil mene sig berettiget til repræsentation. Dertil er vel kun at sige, at når ministeren og udvalget har begrænset kommissionens størrelse til 23 medlemmer plus 7 tilfornordnede, så skyldes det rent praktiske grunde. Men i øvrigt er der jo indføjet en ventilbestemmelse, hvorefter der kan tilkaldes repræsentation for andre organisationer og myndigheder, herunder de direktorater, der arbejder med vedkommende sagsområde. Det vil med andre ord sige, at alle felter inden for dette store lovgivningsområde faktisk kan trækkes ind efter den affattelse, som ministeren har givet sit ændringsforslag.

Til det ærede medlem hr. P. E. Eriksen har jeg kun den korte bemærkning — uden at jeg skal genopfriske debatten fra første behandling — at jeg og sikkert mange med mig nu spændt venter på, at den store interesse for sociale fremskridt, som det ærede medlem har gjort sig til talsmand for, vil blive fulgt op i kommissionen. Jeg kan kun sige, at vi fra vor side er rede.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse i den af socialministeren foreslåede affattelse.

Poul Sørensen: Det er en glæde for det konservative folkeparti at være medforlagsstiller til det forslag, der nu er til behandling. Heller ikke jeg skal komme tilbage til de drøftelser, vi havde ved forslaget første behandling, men kun udtale min store glæde over, at det udvalgsarbejde, som vi gik ind i, er forløbet gnidningsløst og godt, og at vi nu sammen kommer frem med et forslag, som arbejdet kan ledes efter i den kommission, vi er blevet enige om at nedsætte.

En af de ting, som interesserede tinget ved første behandling, var spørgsmålet om, hvorvidt kommissionen skulle, om jeg så må sige, lukke af for det arbejde, der i det daglige skal gøres for at rette op på og forbedre vor sociale lovgivning. I udvalget var der fuld enighed om, at den daglige lovgivning i tiden fremefter selvfølgelig skal gennemføres uden hensyn til kommissionens tilstedeværelse. Det er en af de ting, jeg gerne ved denne lejlighed vil sætte en streg under.

Jeg kan kun bringe en tak til den højtærede minister, som kom os i møde på en sådan måde, at det forslag, der foreligger her, udarbejdet af ministeren, i store træk — jeg kan næsten sige fuldt og helt dækker de synspunkter og standpunkter, som vi gik ind for, således at vi i fuld enighed har skabt grundlaget for det fremtidige arbejde. Hvad angår kommissionens sammensætning kan jeg tilslutte mig den ærede foregående talers bemærkninger herom. Jeg tror, det er en stor fordel for os, at medlemmernes antal er begrænset til 23 — ja, 23 kan jo være nok, men med de ønsker, der var fremme, kunne kommissionen være blevet betydelig større. Jeg er glad for, at man har begrænset medlemstallet til det her nævnte; jeg tror, det vil medvirke til at skabe gode arbejdsforhold på de sociale områder.

Det er ikke uden glæde, at det konservative folkeparti nu lægger bag sig en folketingssamling, hvor så væsentlige spørgsmål som den fulde folkepension gennemførtes i fuld enighed, hvor en omfattende børneforsorgslovgivning gennemførtes i enighed, og hvor vi nu på foranledning af det initiativ, vi har taget, går ind for en modernisering af hele den sociale lovgivning.

Jeg anbefaler forslaget.

Grethe Philip: Ved første behandling af dette forslag blev der fra alle sider givet udtryk for en positiv og velvillig indstilling, og socialministeren har nu stillet et ændringsforslag gående ud på en affattelse af forslaget om forberedelse af en socialreform, som mit parti kan give sin tilslutning.

Den påtænkte kommission får overdraget store opgaver, idet det pålægges den at undersøge mulighederne for en forenkling og effektivisering af den sociale administration,

[Grethe Philip.]

herunder en forenkling af finansieringen. Ud over denne rationalisering af det bestående tryghedssystem bliver det også kommissionens opgave at se fremover og undersøge muligheden for at gå nye veje i vor sociale sikring, frem mod en bedre forebyggelse og revalidering og frem til en større tryghed og trivsel. Jeg synes, vi hermed på en lykkelig måde er ved at dreje den for mig at se gølge diskussion om velfærdsstatens påståede farer over i et positivt spor, hvor vi prøver med friske øjne at se på, hvilke sociale opgaver der ligger til løsning i et samfund med en høj levestandard, og hvorledes vi bedst kan gå frem til løsning af disse opgaver, nye såvel som gamle.

Der er lagt op til en stor gennemløjning af hele sociallovgivningen under hensyntagen til samfundets strukturændring, både erhvervs- og aldersmæssigt, og under hensyn til et forventet højt beskæftigelsesniveau.

Man må håbe, at der i kommissionen kommer til at sidde folk, der forener erfaring med evnen til at se forholdene i en ny belysning og med evne og vilje til at lade sig inspirere af nye tanker.

Det siges udtrykkeligt, at kommissionen nedsættes med det forbehold, at dens arbejde ikke må standse eller forsinke den nødvendige ajourføring af sociallovgivningen; jeg kan give min tilslutning til dette synspunkt.

Hvad angår kommissionens sammensætning, er der tale om en talmæssigt set ret begrænset kommission. Jeg anser det for heldigt, at man har undgået at nedsætte en mammutkommission.

Må jeg samtidig udtrykke min glæde over, at det sikres, at en kvinde får sæde i kommissionen. Selv om det nødigt skulle være sådan, at kvinderne tog patent enten interesse- eller ansvarsmæssigt på visse sider af sociallovgivningen, f.eks. den udprægede familiepolitik, er dog nogle af disse områder rent faktisk helt overvejende kvindearbejdsområder. Jeg tænker her-

ved både på det arbejde, der udføres i hjemmene, og på erhvervsarbejdet. Derfor er det også rigtigt, at der sikres kvindelig sagkundskab i kommissionen.

Må jeg til slut føje til, at jeg håber, kommissionen i vidt omfang vil benytte sig af adgangen til at tilkalde sagkyndige inden for specielle områder og nedsætte underudvalg til behandling af specialspørgsmål. Det vil bidrage til at give kommissionsarbejdet det saglige grundlag, der er nødvendigt for et godt resultat.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget med det af socialministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Chr. Madsen: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende forslag og i øvrigt henviser til de bemærkninger, jeg kom med under første behandling.

Endvidere vil jeg udtrykke håbet om, at kommissionen vil arbejde nogenlunde hurtigt og komme til et resultat, der betyder yderligere sociale fremskridt i vort land.

Iver Poulsen: Som jeg gav udtryk for ved dette forslags første behandling, ser mit parti med velvilje på forslaget, og den samme velvilje gælder det ændringsforslag, der er stillet af den højtærede socialminister og tiltrådt af udvalget, og som vi kan stemme for.

Vi er enige med den højtærede socialminister, når ministeren i sine bemærkninger til ændringsforslaget siger, at fordi udviklingen på sociallovgivningens område er sket stykkevis, har det ikke været muligt hver gang at overveje de gennemførte administrative og organisatoriske nydannelser i en større sammenhæng, og at det derfor er ønskeligt at få en kulegravning af hele dette vigtige lovgivningsområde, som kunne sikre os alle og ikke mindst de mennesker, som vor sociallovgivning skulle hjælpe, bedre mulighed for et ordnet overblik og en klarhed over, hvor og hvordan de forskellige sociale ydelser griber ind i

[Ivar Poulsen.]

hinanden og i det hele taget administrere

Når socialministeren nævner, at der er en ikke uvæsentlig forskel på, hvad der modtages i forskellige situationer, hvor trangen er den samme, så er en koordinering åbenbart meget nødvendig, da den samme trang vel i princippet må forudsætte samme ydelse.

Naturligvis må kommissionens nedsættelse ikke blive en bremse for en videre udvikling af lovgivningen, men på den anden side bør vi vel også holde os for øje, at den stykkevise udvikling netop har bragt os i den situation, som den højtærede socialminister nævner, at en ønskelig større administrativ og organisatorisk sammenhæng mangler, hvilket også må forstærke det her udtalte ønske om, at kommissionen arbejder hurtigt, naturligvis uden at der skal være tale om jagt.

Vi er glade for den højtærede socialministers udtalelse om, at kommissoriet skal tage hensyn til den gavnlige side af de bestræbelser, borgerne udfolder for selv at sikre sig imod eventuelle trangssituationer, og herigennem også må iagttage ønsket om at fremme opsparingen.

Herudover skal jeg kun gøre et par bemærkninger til det bilag, der følger med forslaget med hensyn til kommissionens sammensætning. Det foreslås, at kommissionen bl. a. kommer til at bestå af en repræsentant for hvert af de udvalgsberettigede partigrupper i folketinget, og så nævnes tallet 5. Hertil er bl. a. at sige, at ingen ved, hvor mange udvalgsberettigede partier der er i folketinget efter valget den 22. september, eller om de partier, der er udvalgsberettigede i dag, også er det efter valget. Derfor synes jeg, at der kan opstå en vanskelig situation, hvis et nyt parti kommer ind i folketinget med så mange mandater, at det er udvalgsberettiget — og det er jo set før — medens et parti, der i dag er udvalgsberettiget, måske ikke er det efter valget, således at det ikke er sikkert, at der netop er 5 udvalgsberettigede partier i folketinget efter valget, og det vil sige i den tid, hvori kommissionen kommer til at udføre sit arbejde.

Men det, jeg særlig gerne vil spørge den højtærede minister om, er, om ministeren ikke ville finde det rimeligt, at de ikke-udvalgsberettigede partigrupper fik ret til

at lade en repræsentant følge udvalgsarbejdet uden stemmeret og uden ret til at udtale sig i betænkningen og for vor skyld også gerne uden taleret, blot således at ethvert parti, der er repræsenteret her i folketinget, fik mulighed for at følge med i kommissionens arbejde og de mindre grupper fik det samme kendskab til de forskellige spørgsmål og deres behandling som de udvalgsberettigede partiets medlemmer, og her stiller forholdstalsvalgmåden sig i hvert fald ikke i vejen. De ikke-udvalgsberettigede partier kommer dog til sin tid til også at skulle tage stilling til de lovforslag, som eventuelt vil blive fremsat på en kommende udvalgsbetæknings grundlag.

Endelig vil jeg gerne rette et andet spørgsmål til den højtærede socialminister. Der står i bilaget, at i kommissionen skal 2 medlemmer fra sygekasserne have sæde. Der går jeg selvfølgelig ud fra som givet, at den ene repræsentant bliver for de statsanerkendte sygekasser og den anden for de private sygekasser og sygeforsikringsforeninger. Hvis ikke min opfattelse her er rigtig, vil den højtærede socialminister forhåbentlig retlede mig.

Som nævnt kan mit parti stemme for forslaget.

Viggo Hauch: Når jeg ikke ser mig i stand til at stemme for det foreliggende forslag til beslutning, skyldes det ikke, at jeg er uenig med mit parti i dets ønske om nedsættelse af en sociallovskommission, men alene principielle synspunkter med hensyn til kommissionens rette sammensætning.

Det, der skal være hovedformålet med kommissionen, er en forenkling og effektivisering af vor socialadministration og en undersøgelse af, på hvilke punkter vor sociale politik bør udvikles videre på andre felter end dem, vi i dag har dækket. Derfor er det min absolutte, principielle opfattelse, at der i en sådan kommission ikke bør sidde repræsentanter for organisationer, der alene er dannet for at varetage visse sociale nyere særinteresser, og kun visse af disse organisationer. Vi burde for længe siden være ude over det punkt, hvor politiske partier falder for fristelsen til at gøre velfærdsforanstaltninger til trumf i det politiske spil om stemmerne; men det forekommer mig, at den højtærede socialminister ved sit forslag til

[Viggo Hauch.]

kommissionens sammensætning på dette punkt er kommet til delvis at kompromittere den gode hensigt, der ligger i forslaget.

Da jeg imidlertid som nævnt ønsker kommissionen nedsat, vil jeg tillægge mit standpunkt ved at undlade at stemme.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker udvalget for den enstemmige tilslutning, der er givet til det ændringsforslag, jeg har stillet i udvalget om en ændret formulering af kommissoriet, og tilslutningen til de bemærkninger, der ledsager det ændrede kommissorium. Jeg mener, at vi hermed har skabt et forstandigt grundlag for kommissionens arbejde med hensyntagen til tidens socialpolitiske opfattelse og med særlig hensyntagen til den forebyggende, behandlende og revaliderende virksomhed med det sigte at skabe større tryghed og trivsel i befolkningen.

Når denne kommission nu bliver nedsat, står vi foran en gennemgang af hele vort sociale trykkesystem. På denne baggrund er det vigtigt, at selve kommissoriet klart fremhæver, at arbejdet ikke må føre til, at det sociale trykkesystem bliver forringet i forholdet til den enkelte borger. Hovedopgaven for kommissionen vil blive at finde frem til en administrativ forenkling og koordinering. I det arbejde med at tilrettelægge fremtidens trykkesystem, som hermed skal gøres, skal kommissionen tage hensyn til de ændringer, som i vor tid sker i hele samfundets struktur ikke mindst på grund af den fulde beskæftigelse og på grund af, at en stadig større del af befolkningen står i en lønmodtagersituation. Kommissionen skal overveje, om disse ændringer giver behov for at forbedre trykkesystemet.

I beslutningens ordlyd indgår det vigtige forbehold, at kommissionen ikke må standse eller forsinke den ajourføring, som måtte blive nødvendig f. eks. af størrelsen af understøttelsessatser, pensionssatser m. v., ligesom kommissionsarbejdet ikke må hindre, at der gennemføres de nydannelser, som måtte vise sig ønskelige eller påkrævede. Idet kommissionen som allerede nævnt forbereder den videre socialpolitiske udvikling på forskellige områder, skal den altså upåvirket fortsætte sit arbejde, nye opgaver

vil kunne tages op, og vi vil være sikret imod, at kommissionen bliver en socialpolitisk sovepude.

Jeg er helt klar over, at mange forskellige grupper i befolkningen vil være interesseret i det arbejde, som skal udføres i kommissionen, for det er jo et omfattende arbejde. Derfor findes der jo nok en del grupper, som gerne vil repræsenteres, men som ikke er medtaget i forslaget om kommissionens sammensætning. Man må imidlertid begrænse kommissionens størrelse, hvis den skal være et egnet arbejdsredskab. Hertil må desuden føjes, at man i fornødent omfang vil udpege flere medlemmer eller tilfornødne til at deltage i arbejdet med spørgsmål, som berører andre områder end dem, som allerede er repræsenteret. Herved vil alle interesser blive tilgodeset fuldt ud, uden at muligheden for en effektivt arbejdende kommission svækkes.

Jeg kan sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at efter den praksis, man følger i det høje folketing med hensyn til valg af politiske repræsentanter til kommissioner, har man fulgt den fremgangsmåde at vælge udvalgsberettigede partier, og det har det pågældende folketingsudvalg givet sin tilslutning til.

Det ærede medlem spurgte videre, om en af de to repræsentanter for sygekasserne skulle være repræsentant for fortsættelsesygekasserne, og dertil kan jeg sige nej. Spørgsmålet blev rejst i udvalget, og det er markeret fra min side, at fortsættelsesygekasserne er et forsikringsystem, der henhører under handelsministeriet og derfor ikke naturligt går ind i denne sammenhæng. Hvis man i forløbet af arbejdet kommer til at arbejde med spørgsmål, hvor fortsættelsesygekasserne kommer ind som et særligt problem, vil man kunne tilkalde repræsentanter for dem.

Til det ærede medlem hr. Viggo Hauch vil jeg gerne sige, at de organisationer, som er taget med, er organisationer, som står i det administrative apparat i social henseende, og jeg har derudover taget hensyn til venstres og de konservatives forslag om, hvordan kommissionen burde sammensættes, således som det står i de pågældende bemærkninger til de to partiers forslag.

Jeg vil i øvrigt henviser til kommissoriet, som findes i ændringsforslaget, og til de be-

[Socialministeren.]

mærkninger, der er knyttet dertil, og dermed skal jeg på regeringens vegne anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Lad mig slutte med den bemærkning, at den søndagsskolestemning, der har været omkring nedsættelsen af denne kommission, efter al sandsynlighed ikke holder længere, end til kommissionen har begyndt sit arbejde, for der er jo trods alt stærke brydninger i opfattelsen af, hvordan socialpolitikken i Danmark bør se ud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af forslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslaget til folketingsbeslutning i den ændrede affattelse
vedtoges enstemmigt med 126 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Der vil nu blive givet socialministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s regnskab for regnskabsåret 1962-63.

(Første behandling af forslaget (nr. XVIII) findes i tidenden sp. 5632).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 124 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Der vil nu blive givet finansministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændringer i folketingets forretningsorden [vedrørende godkendelse af grønlandske mandater].

(Første behandling af forslaget (nr. XVII) findes i tidenden sp. 5633).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget om ændringer i forretningsorden for folketinget
vedtoges enstemmigt med 125 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af fiskerikonventionen af 9. marts 1964.

(Første behandling af forslaget (nr. XVI) findes i tidenden sp. 5514).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 125 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet udenrigsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Danmarks fiskeriterritorium.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 150) findes i tidenden sp. 5514).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.